

בש"פ 6009/23 - יגאל חן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6009/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקש: יגאל חן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בעמ"ת 17151-06-23 מיום 8.6.2023
שניתנה על ידי כב' השופט ע' מיכלס

בשם המבקש: עו"ד אריאלה גואטה

החלטה

1. לאחר שביום 9.8.2023 ניתנה ההחלטה הקודמת בבקשת רשות הערר, הוגשה ביום 16.8.2023 בקשה מתוקנת מטעמו של המבקש באמצעות באת-כוח מהסניגוריה הציבורית, וזאתבהתאם לאישורה של כב' הרשמתל' משאלי שלומאי.

מדובר, כפי שפורט בהחלטתי מיום 9.8.2023 (שניתנה בהתייחס לבקשה אותה הגיש המבקש בלא ייצוג), בבקשה לערור ב"גלגול שלישי" על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 17151-06-23 מיום 8.6.2023, בה קיבל בית המשפט את הערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה במ"ת 43677-02-23 מיום 6.6.2023, והורה על הותרת המבקש במעצר עד לתום ההליכים בעניינו.

2. באת-כוח המבקש טוענת כי הבקשה הנוכחית מעלה שאלה משפטית עקרונית. זאת, מאחר שבית המשפט המחוזי שקיבל את הערר על החלטת בית משפט השלום לא התייחס לחלופת המעצר שהוצעה על ידי המבקש, ולא בחן אותה. נוסף על כך, נטען כי בית משפט קמא שגה כשקבע שקמה בעניינו של המבקש עילת מסוכנות, שכן העבירות המיוחסות לו הן עבירות רכוש שהתבצעו על ידיו ועל ידי אחיו תוך שימוש באמצעים "לא מאוד מתוחכמים או ייחודיים" (ראו בקשת רשות הערר מיום 16.8.2023 בסעיף 40).

3. אני סבורה - גם לאחר עיון מדוקדק בבקשה הנוכחית - כי המקרה דנן אינו אחד מהמקרים החריגים המצדיק מתן רשות ערר בגלגול שלישי (ולאמות המידה לקבלת בקשה כזאת ראו מיני רבים בש"פ 6141/23 פנחסי נ' מדינת ישראל (15.8.2023); בש"פ 5855/23 אבו חמד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (2.8.2023)).

ראשית, גם עבירות רכוש יכולות להקים, בנסיבות מסוימות, עילת מסוכנות. זאת בין היתר כאשר מדובר בעבירות התפרצות לבית מגורים כמו במקרה דנן. עבירות כאלה טומנות בחובן סיכון טבוע לאלימות ולסיכון חיי אדם או שלמות גופו - אם לצורך השגת הרכוש; אם לשם שמירה עליו; ואם לצורך הימלטות מעונש (ראו בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268, 271 (1998) (להלן: עניין פרנקל)). נוסף על כך נפסק גם כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, עשויות - בשים לב למהותן ולנסיבותיהן - לסכן את ביטחון האדם והציבור (ראו עניין פרנקל, שם; בש"פ 8611/09 סטבינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (5.11.2009)). בענייננו, מדובר במי שמיוחסות לו שלוש עבירות של התפרצות לדירות וגניבת רכוש ומזומן; כאשר בשניים מהמקרים העבירה בוצעה בצוותא חדא עם אחר; וכשבאחד מהמקרים נתפסו בחפציו כלי פריצה. לכך יש להוסיף גם את עברו הפלילי של המבקש - הכולל עשר הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, מרמה, אלימות וסמים - עבר אשר אף הוא מחזק את המסוכנות הנשקפת ממנו.

שנית, ובניגוד לנטען בבקשת רשות הערר, בית המשפט המחוזי בחן את חלופת המעצר המוצעת, אלא שהוא לא ראה עין בעין בהקשר זה עם בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי היה סבור כי אין די בחלופה במסגרת "בית חם" כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש. זאת הן מאחר ששירות המבחן לא המליץ על חלופה זו- ובית משפט השלום לא נימק בהחלטתו מדוע הוא החליט לסטות מהמלצתו השלילישל שירות המבחן; הן מאחר שהחלופה איננה כוללת מפקח אנושי; והן משום שהוא התרשם - על סמך עברו הפלילי המכביד של המבקש ובשים לב לכך שהוא ביצע את העבירות כאשר עומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה - כי לא ניתן לתת בו אמון במידה הנדרשת לשם העברתו לחלופת מעצר. עניין זה כשלעצמו איננו מעיד על קיומה של שאלה משפטית המצדיקה בירור נוסף במסגרת בקשת רשות ערר.

4. מעבר לכל האמור, ובהתייחס לאפשרות שהעלתה באת-כוח המבקש להכבדת תנאי השחרור - הרי שאם המבקש ימצא לנכון, הוא יהיה רשאי כמובן לשוב ולפנות לבית המשפט, ולהציע חלופת מעצר שונה שהתנאים במסגרתה יהיו "מהודקים" יותר. בית המשפט יבחן כמובן את הבקשה ויברר האם די בתנאים הללו כדי להפחית מהמסוכנות הנשקפת מהמבקש, וזאתבנקודת הזמן בה תוגש הבקשה ולאור רמת המסוכנות הנשקפת ממנו כפי שבית המשפט יעריך אותה.

5. לכן, לאור כל האמור לעיל, בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, ד' באלול התשפ"ג (21.8.2023).

עמוד 2

שופטת
